Instanţa de fond: Judecătoria Chişinău, sediul Rîşcani (jud. I. Barbacaru)
Dosarul nr. 3r-648/25 (2-25128835-02-3r-27102025)

D E C I Z I E

26 ianuarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Completul de Contencios Administrativ în componența:
Preşedintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 3 octombrie 2025, adoptată în cauza înaintată în ordine de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Shishkin Vadym împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ,

A C O N S T A T A T:

Poziția instanței de fond:

La 5 septembrie 2025 (conform plicului anexat) ***** s-a adresat cu o acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, prin care a solicitat:

- Anularea deciziei Inspectoratului General pentru Migrație din 24.06.2025 cu privire la încetarea protecției temporare acordate cet. *****.

În motivarea acțiunii a menționat că statutul de beneficiar de protecţie temporară a fost acordat reclamantului prin Hotărâre de Guvern. Prin Decizia IGM din 24.06.2025, autoritatea publică a iniţiat procedura administrativ din oficiu, comunicându-i actul administrativ individual defavorabil emis în privinţa reclamantului, în lipsa unei cereri anterioare din partea acestuia, privind iniţierea unei proceduri administrative.

A afirmat că cadrul normativ din legea specială şi anume Capitolul V1 (Protecţia temporară), care reglementează statutul de protecţie temporară, a fost introdus în lege în data de 16.01.2025, prin intrarea în vigoare a Legii nr.297 din 26.12.2024.

Capitolul VI (Protecţia temporară), reglementând procedura de acordare, retragere, încetare a protecţiei temporare, nu prevede pentru petiţionar dreptul de ataca actul administrativ direct în instanţa de judecată. Această circumstanţă, ţinând cont de faptul că

statutul de protecţie temporară nu se acordă în baza unei cereri iniţiale, implică pentru beneficiar sarcina conform Codului administrativ de a contesta cu cererea prealabilă a actului administrativ individual defavorabil privind încetarea protecţiei temporare.

Menţiunea autorităţii publice în decizia sa despre dreptul de a contesta actul administrativ direct în instanţa de judecată, precum şi referirea pârâtului la art. 61 din Lege în răspunsul la cererea prealabilă, sunt eronate, fapt care rezidă expres din textele Legii cu privire la azilul în RM.

Astfel, potrivit art. 61 din Legea privind azilul în RM, deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile. În acelaşi timp. potrivit art. 1 din Lege, cererea de azil constituie manifestare de voinţă, exprimată în scris sau oral în faţa autorităţilor competente, din care să rezulte că se solicite o formă de protecţie pe teritoriul Republicii Moldova. Contextual, atenţionează că legea la art. 61 din Lege nu indică atacarea „deciziilor privind procedurile de azil" (noţiune dată în art. 1 din Lege), ci specifică doar cazurile iniţiate prin depunerea cererii de azil, situaţia la care nu poate fi raportată decizia contestată de către reclamant.

Astfel, statul reglementează în mod diferit procedura de contestare a actelor administrative emise conform Legii privind azilul în RM, în special aceasta rezidă indubitabil după modificările aprobare la această lege (introducerea Capitolului VI).

A afirmat că, distingerea între procedurile administrative, emiterea şi contestarea actelor administrative în cazurile de solicitare a azilului şi acordarea protecţiei temporare rezultă din lege. În plus, potrivit art. 38^3 din Lege, beneficiarul de protecţie temporară poate depune personal cerere de azil. Beneficiarul de protecţie temporară care a depus cerere de azil îşi menţine statutul de solicitant de azil până la data rămânerii irevocabile a deciziei cu privire la cererea sa. Beneficiarului de protecţie temporară care a depus cerere de azil nu i se aplică prevederile privind protecţia temporară. Dacă, în urma unei analize, cererea de azil este respinsă, persoana continuă să beneficieze de protecţie temporară pentru restul perioadei de protecţie.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 3 octombrie 2025, s-a declarat inadmisibilă acțiunea de contencios administrativ înaintată de către Shishkin Vadym împotriva Inspectoratului General pentru Migrație, cu privire la anularea actului administrativ - decizia din 24.06.2025 cu privire la încetarea protecției temporare acordate cet. Shishkin Vadym, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ.

Solicitarea recurentului:

La 17 octombrie 2025 Shishkin Vadym prin intermediul reprezentantului său, avocatul Levinschi Alexandru, a declarat cerere de recurs împotriva încheierii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 3 octombrie 2025, cu remiterea cauzei pentru judecare în fond.

La 27 octombrie 2025 cauza dată a fost repartizată judecătorului Sîrbu Victoria, membrii completului fiind judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de recurs a invocat recurentul argumente cu privire la fondul cauzei. Suplimentar, cu privire la netemeinicia încheierii primei instanțe a menționat că aceasta se datorează interpretării şi aplicării eronate a normelor juridice incidente în

concurs cu aprecierea eronată a faptelor, care au determinat erorile în interpretarea normelor.

A indicat că, după adoptarea modificărilor în Legea 270/2008 (aprobate prin Legea nr.297/2024, în vigoare 16.01.2025), legislatorul a operat modificări, care după conţinutul şi structura lor au introdus schimbări în legea specială aplicabilă speţei, inclusiv la modalităţi şi proceduri de contestare a unor acte administrative în materie de protecţie internaţională şi azil.

Cu trimitere la art. 1, 2, 3, 38^1 alin.(1), (3), 38^4 alin. (1), (3), 38^5 alin. (1)-(4), 38^6, 38^7 alin. (1), (3) din Legea 270/2008, art. 19, 64 alin. (1), 162 alin.(1), (3), 163 din Codul administrativ, a afirmat că potrivit deciziei contestate, autoritatea publică a invocat în mod eronat prevederile de ia art. 163 lit. c) din Cod administrativ, recurgând la analogia legii, prin ce a privat petiţionarul de la solicitarea controlului actului administrativ de către autoritatea emitentă.

A afirmat că prin prisma art. 16 din Legea 270/2008, pentru fiecare tip de protecţie care poate fi acordat, legea prevede în mod separat condiţii de acordare, încetare, anulare a protecţiei, precum şi modul de contestare a actelor administrative, aferent acestor proceduri.

A explicat că pentru cereri de azil (secţiunea a II-a ordinară din Lege), conform art. 61 alin. (1) din Lege, „deciziile privind cererile de azil" pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

A precizat că în acelaşi mod, pentru procedura rapidă de azil (secţiunea III din Lege), conform art. 65 alin. (1) din Lege, decizia de respingere a cererii de azil care face obiectul procedurii rapide poate fi atacată cu acţiune în contencios administrativ, fără procedură prealabilă.

A susținut că prevederile de la art. 77, 84, 88 din Lege, exclude calea prealabilă de contestare pentru procedura prevăzute expres, în dependenţă de tipul de protecţie: statut de refugiat, protecţie umanitară, reunificarea familiei.

A indicat că în prezentul caz, procedura administrativă vizează protecţia temporară, reglementată în mod distinct prin Capitolul VI din Legea 270/2008 prin articolele 38^1-38^7 (modificări adoptate la lege, Capitol nou introdus). Încetarea protecţiei temporare este stipulată în art. 38^5. Acest Capitol VI, inclusiv art. 38^5 nu prevede expres excluderea căii prealabile de contestare, fapt din care rezultă că petiţionarul urmează să respecte calea prealabilă.

A relatat că Capitolul VI (Protecţia temporară), reglementând procedura de acordare, retragere, încetare a protecţiei temporare, nu prevede pentru petiţionar dreptul de ataca actul administrativ direct în instanţa de judecată. Această circumstanţă, ţinând cont de faptul că statutul de protecţie temporară nu se acordă în baza unei cereri iniţiale (precum este în cazul celorlalte forme de protecţie), implică pentru beneficiar sarcina conform Codului administrativ de a contesta cu cererea prealabilă actul administrativ individual defavorabil privind încetarea protecţiei temporare.

A afirmat că argumentele autorităţii pârâte în răspunsul la cererea prealabilă pct. 1-2 (reţinute şi de prima instanţă), sunt manipulatorii şi duc în eroare prin interpretare greşită a cadrului normativ. Alegaţia autorităţii pârâte despre faptul că Hotărârea

Guvernului nr. 21/2023 prevede contestarea deciziilor de respingere a protecţiei temporare sunt supuse controlului judiciar direct este lipsită de orice confirmare (este invocat declarativ). Actul normativ indicat supra nu prevede procedura şi modalităţi de contestare a actelor administrative în materie de acordare a protecţiei, inclusiv temporare.

A precizat că în aceste circumstanţe, raportate la cadrul normativ incident, nerespectarea cererii prealabile în cazul contestării anume a Deciziei IGM din 24.06.2025, implică riscul pentru recurent la o inadmisibilitate a acţiunii, în virtutea prevederilor Codului administrativ.

A considerat că urmează a se aprecia critic inacţiunea instanţei de a aborda şi a da apreciere argumentelor recurentului, invocate în justificarea respectării la caz a căii prealabile. Instanţa superficial le-a trecut în revistă în conţinutul încheierii, însă nu s-a pronunţat asupra netemeiniciei, respingerii lor.

A menționat că în raport cu Codul administrativ, normele din Legea 270/2008 (în partea de contestare a actului administrativ) au un caracter special. În acelaşi timp, normele din Capitolul VI au un caracter derogatoriu și prevăd proceduri distincte de celelalte forme de protecţie şi cereri de azil (proceduri iniţiate în baza cererii solicitantului), inclusiv nu implică contestarea actelor administrative direct în instanţa de judecată.

A opinat că aceste raţionamente juridice rezultă cert din prevederile art. 5 din Legea nr. 100/2007. Prin urmare, prima instnaţă a admis mai multe încălcări şi lezări prin declararea acţiunii ca fiind inadmisibilă – fiind încălcate prevederile art. 21, 24, 36, 39 din Codul administrativ, precum și drepturile reclamantului consfinţite în art. 19 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova.

A indicat recurentul că, soluția adoptată reprezintă un formalism excesiv şi o interpretare eronată a legii, prima instanţă a privat recurentul de examinarea completă a fondului cauzei. Concluziile primei instanţe cu privire la omisiunea introducerii cererii de repunere în termen sunt vădit neîntemeiate şi nu au justificare, suport juridic, în situaţia în care prin interpretarea corectă a normelor aplicabile, o omitere termenilor de prescripţie nici nu a avut loc.

A comunicat că soluţia ce inadmisibilitate a primei instanţe nu rezistă nici în faţa testului de proporţionalitate, în situaţia în care recurentul a respectat stricto sensu a normele incidente, a solicitat autorităţii publice emitente reexaminarea şi revizuirea actului administrativ (pe calea remedierii), iar în instanţă s-a adresat după epuizarea acestei căi, în termenul prevăzut de lege. Recurentul nu a admis omitere de termen, în timp ce prima instanţă, interpretând eronat normele juridice şi stările de fapt, prin formalism excesiv a pus în povara recurentului efectele interpretării eronate de către instanţă a normelor de drept şi unele lacune aparente din partea legislatorului.

Pe motivele enunțate, solicită recurentul ***** admiterea cererii de recurs.

La 14 ianuarie 2026, Inspectoratul General pentru Migrație a depus referință asupra recursului declarat de *****, prin care a solicitat respingerea recursului.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15

zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

La caz, Completul specializat a constatat că încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîşcani din 3 octombrie 2025 a fost atacată de recurentul Shishkin Vadym la 17 octombrie 2025.

Astfel, raportând la normele legale precitate la circumstanțele speței, Completul specializat consideră că recursul declarat de *****, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Studiind recursul declarat și materialele cauzei, Colegiul consideră că recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 241 alin.(1), (3) Cod administrativ, (1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărîre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, actele cauzei atestă că, prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație din 24 iunie 2025, în temeiul art. 385 alin.(1) lit. d) al Legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, s-a decis:

1. Încetarea protecţiei temporare în privinţa cet. *****, cetăţeanul Ucrainei, pe motivele expuse în partea descriptivă;

2. Anularea documentului de identitate al beneficiarului de protecţie temporară pe numele *****, seria şi nr. PT008990;

3. Despre decizia adoptată de informat persoanele cointeresate;

4. Prezenta decizie se contestă direct în instanţa de judecată competentă să soluţioneze acţiunile în contencios administrativ, Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani), mun. Chişinău. str. Kiev 3, în termen de 30 zile de la data comunicării, potrivit ordinii stabilite de art. 163 lit. c) şi art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ (f.d.15)

În dezacord cu actul administrativ nominalizat, la 24 iulie 2025, reprezentantul reclamantului Shishkin Vadym, avocatul Levinschi Alexandru, cu invocarea prevederilor art. art. 6, 10, 11 alin.(1) lit. a), 17, 19, 21, 28, 44, 69, 162, 164, 165 din Codul administrativ, a solicitat Inspectoratului General pentru Migrație anularea deciziei din 24 iunie 2025. (f.d.16-23)

Prin răspunsul nr.5/14-4895 din 7 august 2025, Inspectoratul General pentru Migrație a adus la cunoștință reclamantului cît și avocatului, următoarele: „cererea prealabilă nu este obligatorie, contestarea deciziei de respingere a protecţiei temporare se face direct în instanţa de contencios administrativ, aşa cum prevede art. 61 din Legea nr. 270/2008.

Actul administrativ menţionat supra, conţine informaţia cu privire la căile atac, care vi s-a comunicat la 25.06.2025. Totodată, potrivit Legii privind azilul în Republica Moldova „Deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile”. Subsidiar celor expuse, vă informăm că în cazul în care revendicaţi încălcarea unui drept al său, urmează să înaintaţi acţiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General pentru Migraţie, în decurs de 30 zile de la data comunică sau notificării actului administrativ”. (f.d.33)

La 5 septembrie 2025 ***** reprezentat de avocatul Levinschi Alexandru, s-a adresat cu acțiune în instanța de contencios administrativ.

Prima instanță, prin încheierea din 3 octombrie 2025, a declarat inadmisibilă acțiunea de concretizare depusă în contencios administrativ de către Shishkin Vadym, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ.

Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 17 octombrie 2025, Shishkin Vadym a contestat-o cu recurs, invocând argumentele expuse mai sus.

În conformitate cu prevederile art. 189 alin.(1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Potrivit art.207 alin.(1), alin.(2) lit. d) din Codul administrativ, instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Articolul 209 alin.(1) lit. b) din Codul administrativ statuează că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la *data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă*. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

În temeiul art. 163 lit. c) din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanţa de judecată.

Conform art. 16 din Legea privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18.12.2008, în condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă forma de protecţie temporară.

Conform art. 61 alin. (1) din Legea nr.270 din 18.12.2008, deciziile privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

Conform art. 29 din Hotărârea Guvernului privind acordarea protecției temporare persoanelor strămutate din Ucraina nr.21 din 18.01.2023, protecția temporară încetează în condițiile prevăzute de Legea nr. 270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

La caz, materialele dosarului administrativ atestă că ***** a recepționat, *contrasemnătură*, la 25 iunie 2025, a recepționat decizia din 24 iunie 2025, prin care a fost anulată protecţia temporară. Pe aceeași filă, indică faptul că i-a fost explicat dreptul

de a contesta respectiva decizie în termen de 30 de zile. (f.26 dosar administrativ)

Astfel, Completul evidențiază că legea stabilește cert faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanța de judecată la 5 septembrie 2025, adică cu omiterea termenului legal stabilit prin Codul administrativ, întrucât aceasta urma a fi depusă în termen de 30 de zile de la comunicare sau notificarea actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă.

Completul specializat apreciază critic argumentele recurentului, precum că normele din Capitolul VI al Legii 270/2008 au un caracter derogatoriu și prevăd proceduri distincte de celelalte forme de protecţie şi cereri de azil, întrucât normele respective nu conțin o astfel de mențiune, astfel aceste prevederi urmează a fi interpretate sistemic, iar decizia adoptată în procedura ce vizează beneficiarii protecției temporare nu este exceptată de la regula instituită prin art. 61 din legea menționată.

Prin urmare, termenul privind depunerea cererii de chemare în judecată a expirat la 24 iulie 2025, însă, contrar prevederilor art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, reclamantul ***** a depus cererea cu omiterea termenului de 30 de zile, la 5 septembrie 2025.

Raportând prevederile legale citate la circumstanțele expuse, Completul de judecată reține că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că acțiunea este depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, fiind înaintată peste o perioadă care depășește termenul de 30 de zile.

Potrivit art. 65 din Codul administrativ, (1) Dacă o persoană, din motive independente de voinţa ei, nu a putut respecta un termen legal, atunci, la cerere, ea poate fi repusă în termen. Culpa unui reprezentant legal sau împuternicit se atribuie reprezentatului. (2) Cererea de repunere în termen se depune în termen de 15 zile de la înlăturarea impedimentului. La cerere se anexează probele care confirmă faptele pe care aceasta se întemeiază şi, suplimentar, se recuperează acţiunile omise. (3) După 6 luni de la expirarea termenului omis repunerea în termen nu mai poate fi solicitată, iar acţiunea omisă nu mai poate fi recuperată, cu excepţia cazului cînd acest lucru nu a fost posibil pînă la expirarea termenului de un an ca urmare a forţei majore. (4) Persoanele interesate pot contesta actul/refuzul autorităţii publice de repunere în termen cu acţiune în contencios administrativ numai odată cu fondul. (5) Repunerea în termen nu se permite în cazurile excluse prin lege.

Completul de judecată reține că, recurentul ***** la depunerea acțiunii nu a solicitat repunerea în termen şi nici nu a invocat argumente ce ar justifica omiterea termenului de înaintare a prezentei cereri de concretizare. În acelaşi context, se va reține că, omisiunea de a formula şi a depune acțiune în instanța de judecată în conformitate cu rigorile Legii şi în termenul stabilit, este imputabilă exclusiv reclamantului.

Astfel, depășirea termenului de adresare cu acțiune în contencios administrativ, precum și efectele unei asemenea depășiri reprezintă sancțiunea civilă aplicată reclamantului pentru nevalorificarea drepturilor sale în interiorul termenului legal.

În acest context, instanţa de judecată relevă şi opinia Curţii Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudenţa sa constantă, care explică că, limitele de termen (prescripţia) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt

acceptabile în interesul unei bune administrări a justiţiei, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice şi protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (*stale claim*) susceptibile de a provoca dificultăţi în eliminarea şi preîntâmpinarea actelor de injustiție.

Instituirea exigenţelor de admisibilitate nu urmăresc restrângerea accesului liber la justiţie, de care, în mod evident, cel interesat beneficiază în condiţiile legii, ci exclusiv instaurarea unui ordini juridice indispensabile circuitului constituţional prevăzut în art. 20 din Constituţie, prevenindu-se, astfel, abuzurile şi asigurându-se protecţia drepturilor şi intereselor legitime ale celorlalte părţi.

Astfel, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept.

Prin urmare, în condițiile în care acţiunea în contestare nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă, instanţa de judecată nu va purcede la examinarea şi soluționarea fondului acțiunii în obligare în ordinea contenciosului administrativ, deoarece chestiunile de procedură preced fondul acţiunii în contenciosul administrativ.

Raportînd normele de drept sus-indicate circumstanțelor cauzei, Completul judiciar conchide că instanța de fond în mod legal a constatat inadmisibilitatea acțiunii înaintate de Shishkin Vadym.

Astfel, din considerentele menţionate şi având în vedere că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalităţii încheierii contestate şi care ar duce la anularea acesteia, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 3 octombrie 2025, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către *****.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Rîșcani din 3 octombrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii: Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei